

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum adulatio sit peccatum mortale? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

na laude ad inanem gloriam prouocetur. Vnde dicitur Ecclesiast. 11. Ante mortem ne laudes hominem. Similiter etiam velle placere hominibus propter charitatem nutriendam, vt in ea homo spiritualiter proficere possit, laudabile est. Quodd autem aliquis velit placere hominibus propter inanem gloriam, vel propter lucrum, vel etiam in malo, hoc esset peccatum: secundum illud Psal. 52. Deus dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent. Et Apof. dicit ad Gal. 1. Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem.

Ad secundum dicendum, quodd etiam vituperare malum, si non adhibeantur debite circumstantie, est vitiosum: & similiter laudare bonum.

Ad tertium dicendum, quodd nihil prohibet duo vitia esse contraria. Et ideo sicut detractio est malum, ita & adulatio, quæ contrariatur ei in quantum, ad ea quæ dicuntur, non autem directe quantum ad finem: quia adulator quærit delectatione eius, cui adulatur; detractor autem non quærit eius conuersionem, cum aliquando occulte detrahat, sed magis quærit eius infamiam.

ARTIC. II.

Vtrum adulatio sit peccatum mortale?

587
Mal. 9. 7.
art. 1. ad
11.
* c. 12. 2. 3
† Ille. ad
Celatiã,
de rone
pæ viuendi,
circa
med.
* Psal. 69
est Aug.
in hoc lo-
co, 10. 8.

AD secundum sic proceditur. Videtur, quodd adulatio sit peccatum mortale: quia secundum Augustin. in * Enchiridio, Malum dicitur quia nocet. Sed adulatio maxime nocet, secundum illud Psalmi 9. Quoniam laudatur peccator in desiderijs animæ suæ, & iniquus benedicitur, exacerbauit dominum peccator. Et ideo Hieronymus † dicit, quodd nihil est quod tam facile corrumpat mentes hominum, quam adulatio. Et super illud Psalmi 69. Conuertantur statim erubescetes, dicit * gloss. Plus nocet lingua adulatoris, quam gladius periculatoris. Ergo adulatio est grauissimum peccatum.

¶ 2 Præterea, Quicumque verbis alijs nocet, non minus nocet sibi quam alijs. Vnde dicitur in Psal. 36. Gladius eorum intret in eorda ipsorum, Sed ille, qui
alte-

alteri adularur, inducit eum ad peccandum mortaliter. Vnde super illud Psalm. 140. Oleum peccatoris non impinguet caput meum, dicit * gloss. Falsa laus adulatoris mentes a rigore veritatis emollit ad noxia. Ergo multo magis adulator in se mortaliter peccat.

¶ 3 Præterea, In Decretis scribitur dist. 46. † Clericus qui adulationibus, & proditiõibus vacare deprehenditur, degradetur ab officio. Sed talis poena non infligitur nisi pro peccato mortali. Ergo adulatio est peccatum mortale.

SED contra est, quod August. * in sermone de purgatorio, inter peccata minuta numerat, si quis cuiquam maiori personæ aut ex voluntate, aut ex necessitate adulari voluerit.

RESPONDEO dicendum, quodd sicut supra dictum est *, peccatum mortale est quod charitati contrariatur. Adulatio autem quandoque quidem charitati contrariatur, quandoque autem non. Contrariatur siquidem charitati tripliciter. Vno modo, ratione ipsius materiæ: puta, cum aliquis laudat alicuius peccatum. Hoc enim contrariatur dilectioni Dei, contra cuius iusticiam homo loquitur; & contra dilectionem proximi, quem in peccato fouet. Vnde est peccatum mortale, secundum illud Isaie 5. Vt qui dicitis malum, bonum. Alio modo ratione intentionis: puta, cum quis alicui adularur ad hoc, quodd fraudulenter ei noceat, vel corporaliter, vel spiritualiter: & hoc etiam est peccatum mortale. Et de hoc habetur Prover. 27. Meliora sunt vulnera diligens, quam fraudulenta odientis oscula. Tertio modo, per occasionem: sicut cum laus adulatoris fit alteri occasio peccandi, etiam præter adulatoris intentionem. Et in hoc considerare oportet, vtrum sit occasio data vel accepta, & qualis ruina subsequatur: sicut potest patere ex his quæ supra de scandalo dicta sunt *. Si autem aliquis ex sola auiditate delectandi alios, vel etiam ad euitandum aliquod malum, vel

In gl. interlin. ordin. simul ex Casiod. † dist. 46. cap. Clerici cui qui. * In ser. 4. in dia animarū ante me. 10. 10.

q. 112. a. 2

q. 43. ar. 3. & 4.

COZ-

consequendum aliquid in necessitate, alicui adularus fuerit, non est contra charitatem. Unde non est peccatum mortale, sed veniale.

Ad primum ergo dicendum, quod auctoritates illæ loquuntur de adulatore, qui laudat peccatum alicuius. Talis enim adulatio dicitur plus nocere quam gladius persecutoris: quia in potioribus bonis nocet, scilicet in spiritualibus. Non autem nocet ita efficaciter: quia gladius persecutoris occidit effectiue, quasi sufficiens causa mortis. Nullus autem adulando potest esse alteri sufficiens causa peccandi, ut ex supra dictis patet*.

¶ 43. a. 1.
ad 3. et 1.
2. q. 73.
a. 8. ad 3.
¶ 75. a.
2. ¶ 9.
80. ar. 1.

Ad secundum dicendum, quod ratio illa procedit de eo, qui adulatur intentione nocendi. Ille enim plus nocet sibi quam alijs: quia sibi nocet tamquam sufficiens causa peccandi, alijs autem occasionaliter tantum.

Ad tertium dicendum, quod auctoritas illa loquitur de eo, qui proditoriè alteri adulatur, ut eum decipiat.

QVÆST. CXVI.

De Litigio, in duos articulos diuisa.

Postea considerandum est de litigio.

¶ Et circa hoc queruntur duo.

¶ Primo, utrum opponatur virtuti amicitie?

¶ Secundo, de comparatione eius ad adulationem.

ARTIC. I.

Utrum litigium opponatur virtuti amicitie, seu affabilitatis?

588

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod litigium non opponatur virtuti amicitie, vel affabilitatis. Litigium enim ad discordiam pertinere videtur, sicut & contentio. Sed discordia opponitur charitati, sicut dictum est*. Ergo & litigium.

¶ 37. a. 1

¶ 2 Præterea, Prouerb. 26. dicitur, Homo iracundus incendit litem. Sed iracundia opponitur maiestati. Ergo & lis sine litigium.

¶ 3 Præ-